

Publicerad 2016-11-12 12:51 av Jupiter

Redigerade en sex år gammal text.

Inlåst i en klaustrofobisk tanke

Dripp dropp,
svetten droppar ner från min lugg,
in i min mun, smaken av salt
påminner mig om den man jag en gång var
men aldrig mer kan bli.

Krasch,
jag snubblar till i mörkret,
något vasst föremål klyver min lilltå
Jag haltar fram, famlar i mörkret
mot dörren.

Men finns den?
I det mörka rummet där ingenting syns,
det skaver i ögonen,
efter all svett som runnit ner,
varför, varför skulle jag använda så mycket hårspray?
Jag börjar riva, klösa och slå.

Öppnar ögonen igen,
men allt är bäcksvart.

BOOM

Mitt huvud slår i väggen,
en tjock vätska forsar från mitt pannben
Allt börjar snurra,
jag känner allt igen,
smaken av svett och blod,
den klivna lilltån, de svidande ögonen
- och sakta domnar jag bort.

Jag vaknar upp i drömmarnas värld
där allt verkar vara perfekt

För att aldrig mer somna in igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jupiter med Poeter.se id #30981 innehar upphovsrätten